

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 12C/238/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213308
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Žilková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2014:6912213308.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom JUDr. Margitou Žilkovou v právnej veci žalobcu: Pohotovosť, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO 35807598, zast. Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4 proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13 o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a .

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na súd dňa 27. 09. 2012 žaloby, ktoré boli vedené pod spisovými značkami 12C/238/2012, 12C/240/2012, 12C/290/2012, 12C/296/2012 a 16C/237/2012. Vo všetkých týchto veciach sa domáhal na žalovanom zaplata náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žaloby odôvodnil tým, že postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti dlžníkom. Po podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mal exekučný súd rozhodnúť o žiadosti do 15 dní od jej doručenia, pričom exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Súd však rozhodol o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia až po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Uznesením zo dňa 01. 08. 2014 č. 12C/238/2012-24 súd uvedené veci spojil na spoločné konanie ďalej vedené pod spisovou značkou 12C/238/2012, keďže všetky sa týkajú tých istých účastníkov a právne a skutkovo spolu súvisia.

Žalobu vo veci 12C/238/2012 (pred spojením) odôvodnil tým, že postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti dlžníkovi Š. H.. Vec je vedená u exekútora pod č. D. XXXXX/XXXX. Po podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mal exekučný súd rozhodnúť o žiadosti do 15 dní od jej doručenia, pričom exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Súd však rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až 17. 02. 2011, hoci konanie začalo 22. 07. 2010, teda k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 210 dní). Z dôvodu nesprávneho úradného postupu mu postupom súdu vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej, a to 70,- eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, 40,- eur na udržiavanie a správu informačného systému a 15,- eur na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde, spolu 125,- eur. Táto suma by ho nezaťažila, ak by exekučný

súd postupoval správne. Ďalej si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 387,24 eur počítajúc alikvótnym pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Uvedenú sumu uplatňuje ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, m. i. ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaný však na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žaloby vo veciach pôvodne vedených pod č. 12C/240/2012, 12C/290/2012, 12C/296/2012 a 16C/237/2012 odôvodnil tak isto ako vo veci 12C/238/2012 s nasledovnými rozdielmi:

Vo veci 12C/240/2012 ide o dlžníka M. L. a vec je vedená u exekútora pod č. D. XXXX/XXXX. Súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až 30. 01. 2011, hoci konanie začalo 19. 05. 2010, teda k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškание viac ako 256 dní). Mimo rovnako uplatnenej náhrady majetkovej škody 125,- eur za náklady spojené s jeho činnosťou uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy 472,06 eur tiež počítajúc alikvótnym pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania.

Vo veci 12C/290/2012 ide o dlžníka Z. I. a vec je vedená u exekútora pod č. D. XXXX/XXXX. Súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až 19. 07. 2011, hoci konanie začalo 15. 07. 2010, teda k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškание viac ako 369 dní). Mimo rovnako uplatnenej náhrady majetkovej škody 125,- eur za náklady spojené s jeho činnosťou uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy 680,44 eur tiež počítajúc alikvótnym pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania.

Vo veci 12C/296/2012 ide o dlžníka S. V. a vec je vedená u exekútora pod č. D. XXXX/XXXX. Súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až 19. 07. 2011, hoci konanie začalo 12. 07. 2010, teda k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškание viac ako 372 dní). Mimo rovnako uplatnenej náhrady majetkovej škody 125,- eur za náklady spojené s jeho činnosťou uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy 685,97 eur tiež počítajúc alikvótnym pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania.

Vo veci 16C/237/2012 ide o dlžníka D. S. a vec je vedená u exekútora pod č. D. XXXX/XXXX. Súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až 17. 02. 2011, hoci konanie začalo 13. 07. 2010, teda k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškание viac ako 219 dní). Mimo rovnako uplatnenej náhrady majetkovej škody 125,- eur za náklady spojené s jeho činnosťou uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy 403,84 eur tiež počítajúc alikvótnym pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania.

Na pojednávanie sa zástupca žalobcu nedostavil, doručenie predvolania mal vykázané, a preto súd pojednával v jeho neprítomnosti. Žalobca síce navrhol zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania (tento návrh na prerušenie konania bol zamietnutý osobitným rozhodnutím), uvádzané dôvody však súd nepovažoval za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania, a preto súd pojednával v neprítomnosti žalobcu resp. jeho zástupcu.

Žalovaný sa vo všetkých veciach (pred spojením) na výzvu súdu písomne vyjadril a žiadal žaloby ako neopodstatnené v celom rozsahu zamietnuť. Podľa jeho názoru podanie (žaloba) je zmätočné, keď chýbajú základné údaje o exekučnom konaní a tiež nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje právo z titulu nezákonného konania alebo z titulu nesprávneho úradného postupu. Nárok považuje za predčasne uplatnený na súde, lebo podľa zákona č. 514/2003 Z. z. sa poškodený môže domáhať práva na náhradu škody až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, avšak tým, že žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť, nebolo predbežné prerokovanie podaných žiadostí. Postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť nesprávnym úradným postupom. Tiež nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, lebo nezákonnosť rozhodnutia

by musela byť konštatovať príslušným orgánom, ktorý by toto rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmenil alebo zrušil. Aj lehota 15 dní sa vzťahuje len na vydanie poverenia, a nie na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti. Žalobca nepreukázal, že by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom orgánom kompetentným preskúmať či došlo k zbytočným prietahom je ústavný súd. Čo sa týka uplatnenej náhrady škody, namietal, že žalobca nepreukázal jednak vznik a jednak ani výšku škody. Pri uplatnení náhrady nemajetkovej ujmy poukázal na skutočnosť, že nie je preukázaný vznik nemajetkovej ujmy ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch, pričom žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne. Žalobca nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., preto je právne neopodstatnená.

Svoju neúčasť na pojednávaní zástupca žalovaného ospravedlnil, a preto súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením písomných podaní účastníkov aj s prílohami, spisu 2Er/2343/2010 Okresného súdu Rimavská Sobota, úradného záznamu o obsahu spisu 3Er/1755/2010 Okresného súdu Rimavská Sobota, ako aj žiadosti, uznesenia o zamietnutí žiadosti, zastavení odvolacie konania a zastavení exekúcie z uvedenej veci, ako aj oboznámením spisov 2Er/2213/2010, 2Er/2129/2010 a 2Er/2030/2010 Okresného súdu Rimavská Sobota a vec posúdil takto:

Žalobca opiera svoju žalobu o nesprávny úradný postup Okresného súdu Rimavská Sobota vo veciach 2Er/2343/2010, 3Er/1755/2010, 2Er/2213/2010, 2Er/2129/2010 a 2Er/2030/2010 (nevydanie rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok - nelegálneho postupu vykonaním opätovného posúdenia práv žalobcu) a na tomto základe žiada náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon"), keď žalovaný na jeho žiadosť podľa § 15 ods. 1 zákona o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pozitívne nereagoval.

Podľa § 9 ods. 1 zákona (v znení do 31. 12. 2012, teda v čase, kedy malo dôjsť k tvrdenej škode) "štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb."

Podľa § 9 ods. 2 zákona "právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda."

Podľa § 17 ods. 1 zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d/ závažnosť následkov ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom je zodpovednosť objektívna, bez zreteľa na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Na to, aby bolo možné žalobcovi priznať náhradu škody a nemajetkovú podľa § 17 zákona, museli by byť kumulatívne splnené tri základné podmienky, a to 1/ existencia škody (majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch), 2/ nesprávny úradný postup orgánu štátu a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. "účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci."

Podľa § 120 ods. 4 O. s. p. "všetky dôkazy sa musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a O. s. p.) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy označené a predložené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O. s. p."

Sporové konanie je ovládané takto ovládané prejednávacou zásadou, keď je na účastníkoch, aby tvrdili a dokazovali rozhodujúce skutočnosti. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha toho účastníka, v jeho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná ako pravdivá. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané jeho tvrdenia; dôsledkom jeho neuznesenia je účastníkov procesný neúspech.

Zo spisu 2Er/2343/2010 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. D. XXXX/XX), na základe ktorého bola podaná žaloba 12C/238/2012, súd zistil, že dňa 22. 07. 2010 bola u exekútora spísaná zápisnica o podaní návrhu na vykonanie exekúcie a na jej základe dňa 23. 09. 2010 bola podaná na súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému Š. H. pre vymoženie 1.211,45 eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd si 18. 10. 2010 vyžiadal spis Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý bol doručený súdu 11. 11. 2010. Uznesením zo dňa 14. 01. 2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu zamietol, lebo rozhodcovský súd v predmetnom právnom vzťahu nielenže neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ale priznal oprávnenému aj plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Po právoplatnosti uznesenia súd exekúciu zastavil.

Zo spisu 3Er/1755/2010 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. D. XXXX/XX), na základe ktorého bola podaná žaloba 12C/240/2012, súd zistil, že dňa 19. 05. 2010 bola u exekútora spísaná zápisnica o podaní návrhu na vykonanie exekúcie a na jej základe dňa 16. 07. 2010 bola podaná na súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému M. L. pre vymoženie 439,92 eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd si 25. 08. 2010 vyžiadal spis Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý bol doručený súdu 27. 09. 2010. Uznesením zo dňa 22. 09. 2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu zamietol, lebo dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v rozpore s príslušnými ustanoveniami, najmä § 52 a nasl. Obč. zák. ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice 93/13/EHS. Oprávnený (žalobca) podal proti uzneseniu odvolanie, ktoré potom vzal späť, odvolacie konanie bolo zastavené a následne okresný súd exekúciu zastavil.

Zo spisu 2Er/2213/2010 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. D. XXXX/XX), na základe ktorého bola podaná žaloba 12C/290/2012, súd zistil, že dňa 15. 07. 2010 bola u exekútora spísaná zápisnica o podaní návrhu na vykonanie exekúcie a na jej základe dňa 09. 09. 2010 bola podaná na súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému Z. I. pre vymoženie 546,89 eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd si 18. 10. 2010 vyžiadal spis Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý bol doručený súdu 08. 11. 2010. Výzvami zo dňa 17. 01. 2011 súd zisťoval, na výkon akého povolania bol poskytnutý povinnej úver. Po zaslaní oznámenia oprávneným, čo bolo 20. 05. 2011, súd uznesením zo dňa 06. 06. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu zamietol, lebo rozhodcovský súd v predmetnom právnom vzťahu nielenže neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ale priznal oprávnenému aj plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Po právoplatnosti uznesenia súd exekúciu zastavil.

Zo spisu 2Er/2129/2010 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. D. XXXX/XX), na základe ktorého bola podaná žaloba 12C/296/2012, súd zistil, že dňa 12. 07. 2010 bola u exekútora spísaná zápisnica o podaní návrhu na vykonanie exekúcie a na jej základe dňa 25. 08. 2010 bola podaná na súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému S. V. pre vymoženie 345,- eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd si 18. 10. 2010 vyžiadal spis Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý bol doručený súdu 08. 11. 2010. Výzvami zo dňa 14. 01. 2011 súd zisťoval, na výkon akého povolania bol poskytnutý povinnej úver. Po zaslaní oznámenia oprávneným, čo bolo 15. 03. 2011, súd uznesením zo dňa 06. 06. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu zamietol, lebo rozhodcovský súd v predmetnom právnom vzťahu nielenže neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ale priznal oprávnenému aj plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Po právoplatnosti uznesenia súd exekúciu zastavil.

Zo spisu 2Er/2030/2010 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. D. XXXX/XX), na základe ktorého bola podaná žaloba 16C/237/2012, súd zistil, že dňa 13. 07. 2010 bola u exekútora spísaná zápisnica o podaní návrhu na vykonanie exekúcie a na jej základe dňa 13. 08. 2010 bola podaná na súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému D. S. pre vymoženie 394,46 eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd si 18. 10. 2010 vyžiadal spis Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý bol doručený súdu 08. 11. 2010. Uznesením zo dňa 14. 01. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu zamietol, lebo rozhodcovský súd v predmetnom právnom vzťahu nielenže neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ale priznal oprávnenému aj plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Po právoplatnosti uznesenia súd exekúciu zastavil.

Exekučným titulom vo všetkých veciach bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v zmysle ust. § 44 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, jedná sa teda o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ zákona č. 233/1995 Z. z. v znení od 15. 12. 2009.

Podľa § 44 ods. 2 Ex. por. v znení v rozhodnom období (teda v znení od 01. 06. 2010) "súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie."

Podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Ex. por. podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade (c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila a (d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

V predmetných exekučných veciach žiadosti o udelenie poverenia na základe exekučných titulov - rozsudkov Stáleho rozhodcovského súdu, podané na súd v dňoch (1) 23. 09. 2010, (2) 16. 07. 2010, (3) 09. 09. 2010, (4) 25. 08. 2010 a (5) 13. 08. 2010 boli zamietnuté. Na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti lehota (ako to vyplýva z vyššie citovaných ustanovení Ex. por.) zákonom stanovená lehota nie je (lehota je len na vydanie poverenia a pod slovné spojenie rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených je možné a potrebné zahrnúť i rozhodcovské rozsudky vydané rozhodcovskými súdmi), súd však bol povinný rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia bez zbytočných prietahov. Keď však súd v dňoch (1) 14. 01. 2011, (2) 22. 09. 2010, (3) 06. 06. 2011, (4) 06. 06. 2011 a (5) 14. 01. 2011 vo všetkých veciach rozhodol, nedošlo podľa názoru súdu k zbytočným prietahom, pokiaľ ide o rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia. Exekučný súd bol povinný dôsledne skúmať, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí na zistenie nezákonnosti vedenia exekúcie aj adekvátne procesne zareagovať. Preskúmanie všetkých náležitostí, posúdenie exekučného

titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a predpismi Európskej únie vyžaduje istý čas. Preto pokiaľ sa žalobca domáha náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, a to nerozhodnutia v zákonnej lehote (táto nie je zákonom daná) resp. v primeranom čase bez zbytočných prieťahov, žalobca tento nesprávny úradný postup nepreukázal.

Súd postupoval v súlade s právnymi predpismi, keď skúmal predložené exekučné tituly, a to rozhodcovské rozsudky podľa § 44 ods. 2 Ex. por. Na podporu tohto súd tu poukazuje napr. na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 1/2012, podľa ktorého "skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky (dohodnutej v spotrebiteľskej veci, t. j. vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského právneho vzťahu, ktorým je právny vzťah založený právnou skutočnosťou - spotrebiteľskou zmluvou) súdy v exekučnom konaní nepreskúmavali vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom". Obdobne podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 135/2012 "iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý." Z odôvodnenia vyplýva, že "keďže exekučný súd zistil už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Ex. por., že exekučný titul vo forme rozhodcovského rozsudku predloženého oprávneným je v rozpore so zákonom, dospel k správneému záveru, že nie sú splnené podmienky pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie."

Pokiaľ žalobca v žalobách uvádza, kedy súd rozhodol o žiadostiach a k akému omeškaniu v dňoch došlo, súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca podal žaloby tvrdiac, že exekučný súd nevydal rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase bez zbytočných prieťahov, na tomto základe aj uplatňuje náhradu škody. Nie je preto možné súdu pričítať čas od podania návrhov exekútorovi do podania žiadosti exekútora súdu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na súd (exekútor má podľa § 44 ods. 1 Ex. por. predložiť návrh s exekučným titulom a žiadosťou o vydanie poverenia na súd do 15 dní, čo súd nemohol ovplyvniť a žalobca ani netvrdí, že by zo strany exekútora došlo k nejakému porušeniu povinnosti). Tiež nezodpovedajú skutočnosti tvrdenia žalobcu o tom, kedy bolo o žiadostiach rozhodnuté, keď vo všetkých veciach uvádza neskorší dátum. Nejde teda v žiadnom prípade o taký časový úsek tvrdených prieťahov exekučného súdu, ako to tvrdí žalobca, teda tvrdenia v žalobách nezodpovedajú skutočnosti.

Súd vo veci rozhodoval aj s prihliadnutím na judikatúru Ústavného súdu SR, ktorá je ustálená v tom, že je potrebné skúmať, či v konkrétnom prípade bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa troch základných kritérií - zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Pojem zbytočné prieťahy obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho-ktorého úkonu súdu. Nedodržanie lehôt automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci (I. ÚS 70/02).

Tiež z odôvodnenia uznesenia zn. II.ÚS 245/2013-17, ktorým Ústavný súd SR odmietol sťažnosti žalobcu, ktorými namietal porušenie svojich základných práv, vyplýva, že žalobca pred okresným súdom inicioval značne vysoký počet exekučných konaní (stovky až tisíce exekučných konaní - návrhov v typovo obdobných veciach). Tento fakt je nevyhnutné vziať do úvahy a to smerom ku kritériám posudzovania prieťahov a v záujme ochrany práv a slobôd iných. Povinnosť všeobecného súdu vysporiadať sa s veľkým množstvom podaní sťažovateľa (žalobcu) ipso facto zvyšuje faktickú zložitosť vecí z dôvodov, ktoré vyplývajú zo správania sťažovateľa. V takýchto prípadoch je možné z ústavného hľadiska akceptovať relatívne dlhšiu dobu trvania predmetných konaní. Ústavný súd konštatoval, že povinnosť okresného súdu vysporiadať sa so všetkými návrhmi sťažovateľa sa tak nevyhnutne dostáva do konkurencie s povinnosťou tohto súdu poskytnúť súdnu ochranu bez zbytočných prieťahov a v primeranej dobe aj ostatným účastníkom iných konaní, ktorí sa pred dotknutým súdom uchádzajú o súdnu ochranu. Poukázal aj na obdobný názor v rozhodnutí sp. zn. II ÚS 64/97.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom je zodpovednosť objektívna, bez zreteľa na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Na to, aby bolo možné žalobcovi priznať náhradu škody a nemajetkovú podľa § 17 zákona, museli by byť kumulatívne splnené tri základné podmienky, a to 1/ existencia škody (majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch), 2/ nesprávny úradný postup orgánu štátu a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Žalobca nepreukázal, že by v exekučných veciach, na základe ktorých žalobu podal, boli kumulatívne splnené vyššie uvedené tri zákonné podmienky pre zodpovednosť štátu podľa uvedeného zákona. Vznik majetkovej škody predstavujúcej požadované náhrady istiny s príslušenstvom ostal len v rovine tvrdenia a to isté platí aj o tvrdení nemajetkovej ujmy, ktorú odôvodňuje žalobca len všeobecným (nepreukázaným) tvrdením. Žalobca, ktorý ako právnická osoba uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, by musel v konaní preukázať, aké závažné následky vznikli v jeho pracovnej (podnikateľskej) oblasti a to v bezprostrednej (nie iba tvrdenej) príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti orgánom verejnej moci, žalobca však existenciu takýchto závažných následkov nepreukázal, a teda nemohol preukázať ani príčinnú súvislosť s tvrdeným nesprávnym úradným postupom. Preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

K obrane žalovaného súd poznamenáva, že zo žaloby je zrejmé, že žalobca sa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu súdu v exekučnej veci, ktorá bola dostatočným spôsobom identifikovaná. Keď žaloba bola zamietnutá ako neodôvodnená, nie je dôvod ani na zisťovanie, či bola podaná žiadosť žalobcu podľa § 15 ods. 1 zákona riadne predbežne prerokovaná.

Žalovaný si pri podaní vyjadrenia uplatnil právo na náhradu trov konania (bez ich vyčíslenia), náhrada trov mu pri vyhlásení rozsudku podľa § 142 ods. 1 O. s. p. bola priznaná, avšak žalovaný si tieto trovy nevyčísľil podľa § 151 ods. 1 O. s. p. do 3 pracovných dní po vyhlásení rozsudku, a preto mu súd náhradu trov konania podľa § 151 ods. 2 O. s. p. nepriznal, keďže zo spisu nevyplýva, že by žalovanému trovy vznikli.

Žalobca, ktorý ako právnická osoba uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, by musel v konaní preukázať, aké závažné následky vznikli v jeho pracovnej (podnikateľskej) oblasti a to v bezprostrednej (nie iba tvrdenej) príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti orgánom verejnej moci, žalobca však existenciu takýchto závažných následkov nepreukázal, a teda nemohol preukázať ani príčinnú súvislosť s tvrdeným nesprávnym úradným postupom. Preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.